Antoni Griera, el sacerdot que ha perdut un carrer a Sant Cugat

Antoni Griera va ser un dels personatges clau de la societat santcugatenca durant el franquisme. Amb l'entrada dels nacionals a la ciutat va ser el primer en encarregar-se, com a ecònom, de la parròquia de Sant Pere d'Octavià. Home de caràcter fort, va dirigir la vida eclesiàstica a la ciutat durant el primer franquisme i va ser el principal artífex de la demolició de El Parque, l'espai recreatiu de la dreta santcugatenca durant el primer terç del segle XX. L'historiador José Fernando Mota ha repassat la seva biografia a la seva secció del 'Sant Cugat a fons'.

Nascut a Sant Bartomeu del Grau (Osona) el 1887, va conèixer el Monestir de la mà del seu germà, que n'havia estat vicari als anys 20. Amb l'esclat de la guerra, va fugir a Burgos, capital del bàndol nacional i va col·laborar amb el règim com a traductor i censor de premsa estrangera. 'Griera no tenia només un interès eclesiàstic en la parròquia, volia convertir-se en una espècie de protector del Monestir', explica Mota.

A Sant Cugat, Griera es va encarregar d'implementar el nacionalcatolicisme, va retornar la presència de l'Església en tots els actes oficials, va recol·locar els crucifixos a les escoles i va reviure l'aplec de Sant Medir. Això sí, va mantenir unes relacions tenses amb l'Ajuntament i part del veïnat a causa del seu 'caràcter fort, tarannà aspre i un xic arrogant'.

Des del punt de vista patrimonial, va ser l'impulsor del Patronat del Monestir, del qual també n'era president i que en l'acte inaugural va comptar amb la visita del ministre d'Educació, el 4 d'octubre del 1939.

Mota també destaca la inclinació carlina de Griera, que el va portar a enfrontar-se amb la Falange a la ciutat, en una mostra evident de les difícils relacions que hi havia entre les famílies del règim.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/140575.html

Copyright 2024 Cugat.cat